

Civildövarstyrelsen föreslog metoder för att inrätta skyddade utrymmen i byggnader som saknar konventionella skyddsrum.

I en källarlokal skall då takbjälklaget stämpas upp i sådan omfattning att en raslast till följd av att överliggande byggnad störtar samman skall kunna upptas.

Förslagen innebär att stämp placeras på ett inbördes avstånd 1,0 - 1,5 m i källarlokalen. Olika konstruktionslösningar har framtagits och testats dels på Statens provningsanstalt, dels i befintlig byggnad.

De utförda försöken visade att stämpens brottlast var ca 180 kN. Mera osäkert är dock utformningen av stämpfoten. Denna och underliggande betonggolvet skall klara av raslasten med hänsyn till den markdeformation som kan uppstå på grund av klen eller dåligt golvet.

Denna utredning behandlar äldre byggnader grundlagda på friktionsjord. Grundkonstruktionerna för dessa består vanligen av en betongplatta som vilar direkt mot undergrunden. I dessa fall är det möjligt att ställa upp en realistisk modell av markreaktionen vid en stötblastning.

Grundkonstruktionen hos hus grundlagda på lera vilar däremot oftast på rustbäddar och/eller träpålar. I dessa fall är det praktiskt omöjligt att utarbeta en modell för hur raslasten fördelar sig mellan kontaktryck och pållaster, och då lasterna dessutom föres på vid olika nivåer i jorden.

Utredningen omfattar därför inga belastningsförsök på lera. Rapporten presenterar även en beräkningsmodell för dynamiskt belastade fundament som också använts för att utvärdera försöken. Dessutom används en enklare statisk betraktelse som jämförelse.